

K.-né egyik póstatiszt rokonának szabad átkelése volt a Tiszán s szabadon seftelhetett az élelmiszerekkel.

Ezek után nincs mit írunk, de cikkünkre felhívjuk a szentesi társadalom és hatóság figyelmét.

Változások a szerkesztőségben

A lap átvétele következtében új nevek kerültek a lap élére. És pedig: *Kolozsváry-Borcsa* Mihály, a *Szózat* belső munkatársa, mint főszerkesztő, *Fetter* Gyula, az *A Nép* belső munkatársa, mint felelős szerkesztő és *Csanády* György, az *Élet* munkatársa, mint felelős kiadó. A szerkesztőség és kiadóhivatal Vásárhelyi-sugárut 2. szám alá költözik.

Drágább lett a trafik

*Te nagy Isten, te nagy Isten,
Nem tudtam, hogy a tét itt lenn
Mért oly komor, mért oly sötét?
Mi az a mi telkembe tét?
Miért nem tudok nevetni
R-gi bánatot feledni?*

*Hála Isten, hála Isten
A menyország felderül lenn!
Széles kedvvel kurjongatok
Izogatok, dalolgotok.
Hogyne, azt a kutyafáját,
Emelik a trafik árát!*

Ifjusági előadások sorozata a színházban

- Febr. 11. Rossini: Sevillai borbély;
- Febr. 18. Csiki: Nagymama;
- Febr. 25. Rostand: Cyrano;
- Márc. 4. Kisfaludy K.: Pártütők;
- Márc. 11. Herceg: Dériné ifjasszony;
- Márc. 18. Vörösmarty: Csongor és Tünde;
- Márc. 24. Sophokles: Antigone;
- Apr. 1. Erkel: Hunyadi László;
- Apr. 8. Madách: Ember tragédiája.

Hogy is állunk csak a Derma-barakokkal?

A Belváros jól fűtött, kényelmes luxuslakásaiban szerencsés vagyoni viszonyok között élő polgárai bizonyos ideges türelmetlenséggel hallják, illetve meg sem akarják hallani azoknak a keserves sorsban levő embereknek jajszavát, akiket a megszálló hatalmák az elszakított területekről, részint az anyaországhoz való törhetetlen ragaszkodásuk miatt, részint minden ok nélkül pusztán, hogy a magyarság számát apasszák és az elrabolt országrészeket saját képük és hasonlatosságuk szerinti átformálhassa sák, hazájukból kiűldözték. Ezek a nemzetközi elemek a megszállás rémségei közt mint valami ígéret földjére tekintettek a Csonkamagyarországra és szégyeljük leírni, hogy mikor elkótyavetyélt holmijuk romjával egy marhavagonban ideértek, mennyire nem lelték honjukat a hazában.

Emlékszünk az elmúlt télre, mikor lélekdermesztő hidegben szenvedték el menekült véreink a vagonokban a legrettenetesebb testi fájdalmakat, amikor megfagyott vizük a mosdótálban és reggelre kelve holtrafagyva találta az anya karjaiban gyermekét.

Igaz, az előbbtől most megvannak kimélve, azon egyszerű okból, hogy a vagonok előtt öles a hó és lehetlenné teszi, hogy kilométeres távolságról vizet hozzanak maguknak. Azután pedig, utóvégre az sem nevezhető valami óriási, nemzeti veszteségnek, ha csecsemők elhaláloznak a hideg miatt az Urban, sőt egyenesen szerencsének vehetjük htszen ki tudja „nem-e akad hamarjában egy poéta-lélek, akit ez egy oly szép költemény megírására inspirálna, mint Eötvös József „A megfagyott gyermek“-e. Ezáltal bi-onnyára gazdagítaná a magyar költészet kincsesházát. Mert hát nem szabad szem elől téveszteni, hogy ez is egy lépés volna a barbár szomszédaink-

nak megmutatni kívánt „kultur-fölény“ mevalósításához.

Valószínűleg ez a nemes és minden dicséretre méltó intenció vezeti a városi hatóságokat, amikor a vagonlakó menekülteknek — reméljük — csak ideiglenes elhelyezése céljából a Menekültügyi Hivatal rendelkezésére bocsajtott Derma-barakokba városi lakókat telepít és ezáltal megfosztja a még hajléktalan vagonlakókat elhelyezésük lehetőségétől.

Rózsa barakgondozó tett panaszt újabban a Menekültügyi Hivatalnál, hogy a városi hatóságok minden tiltakozása dacára telepítenek be a barakokba jogosulatlan, nem menekült családokat.

Ezekután igazán szeretnénk tudni, hogy valjában ki rendelkezik a Derma-barakokkal, a város, vagy a Menekültügyi Hivatal?

Amennyiben pedig a városi lakósok közt is akadnának elhelyezésre váró hajléktalanok, úgy az egész lakásműzériát nyilvánvalóan csak a kislakásépítési akció erélyes megindításával lehet megszüntetni. E tekintetben pedig a városnak nem szabad szükkéblű-ködni és krajcároskodnia, nehogy lehetlenné tegye ezt az életre való tervet. Utóvégre minden terhet még sem lehet a népjóléti miniszter nyakába sózni!

*Hirdessen
az Uj Életben*